

Rapport

Rapport over een klacht over de Belastingdienst/Randmeren uit Zwolle.

Datum: 11 april 2011

Rapportnummer: 2011/105

Klacht

Verzoeker klaagt erover dat de Belastingdienst/Randmeren de aanslag inkomstenbelasting 2002 niet heeft gecorrigeerd naar aanleiding van de opgevoerde aftrekpost van € 1620 ondanks de toezegging daartoe.

Bevindingen

1. Verzoeker ontving op 16 juni 2006 een brief van de Belastingdienst. In deze brief kondigde de Belastingdienst aan dat over 2002 een navorderingsaanslag inkomstenbelasting zou worden opgelegd. In de brief werd tevens toegezegd dat de aftrekpost van € 1620 akkoord werd bevonden.
2. Verzoeker kaartte vervolgens de opgelegde navorderingsaanslag aan bij de rechter, uiteindelijk werd de navorderingsaanslag over 2002 vernietigd. De hierboven genoemde aftrekpost van € 1620 maakte geen deel uit van de procedure voor de rechter. Verzoeker stelde dat hem na de uitspraak van de rechter bleek dat geen gevolg was gegeven aan de toezegging van 16 juni 2006 dat de aftrekpost was geaccepteerd.
3. Op 12 april 2010 stuurde verzoeker een brief aan de Belastingdienst met het verzoek de aanslag inkomstenbelasting 2002 alsnog te corrigeren met de eerder genoemde aftrekpost van € 1620. Omdat verzoeker geen reactie ontving van de Belastingdienst diende hij hierover op 29 juni 2010 een klacht in bij de Nationale ombudsman. De klacht van verzoeker werd op 5 juli 2010 in eerste instantie als interventie aan de Belastingdienst voorgelegd met het verzoek alsnog op de brief van verzoeker van 12 april 2010 te reageren.
4. Naar aanleiding van de klacht vond er verschillende keren telefonisch contact plaats tussen verzoeker en de Belastingdienst. Op 23 augustus 2010 handelde de Belastingdienst de klacht van verzoeker schriftelijk af. In de klachtafhandelingsbrief stelde de Belastingdienst dat niet was gebleken dat nog een correctie moest plaatsvinden. Volgens de Belastingdienst was reeds bij de vaststelling van het inkomen rekening gehouden met het bedrag van € 1620. Dit zou bij brief van 16 juni 2006 en 12 mei 2010 (als reactie op de brief van verzoeker van 12 april 2010) zijn medegedeeld aan verzoeker. De klacht van verzoeker werd dan ook ongegrond geacht.
5. Op 27 augustus 2010 liet verzoeker aan de Nationale ombudsman weten het niet eens te zijn met het oordeel van de Belastingdienst. Verzoeker bleef van mening dat de aftrekpost van € 1620 nog moest worden verrekend.
6. Om de kwestie te verduidelijken, werd verzoeker op 1 november 2010 uitgenodigd voor een intakegesprek bij de Nationale ombudsman om de klacht nader te bespreken. Hierna opende de Nationale ombudsman op 30 november 2010 een schriftelijk onderzoek naar de

klacht van verzoeker.

7. De Belastingdienst reageerde bij brief van 13 januari 2011 op de klacht van verzoeker. De Belastingdienst was na een diepgaand onderzoek tot de conclusie gekomen dat het aanvankelijke standpunt dat het bedrag van € 1620 al was verwerkt in de uiteindelijke vaststelling van de inkomstenbelasting 2002 niet juist was. Op de vraag wat nu moest gebeuren merkte de Belastingdienst het volgende op.

Eenzijds was de Belastingdienst van mening dat verzoeker, omdat hij de aftrekpost in de gevoerde fiscale procedures niet in het geding had ingebracht, een formele fout had gemaakt en daarmee zijn rechten had verspeeld. De Belastingdienst bracht naar voren dat verzoeker zich in de procedure ook formeel had opgesteld door zich te beroepen op het ontbreken van een voor de navordering noodzakelijk nieuw feit terwijl duidelijk was dat de omstreden aanslag materieel wel juist was. Zo gezien zou volgens de Belastingdienst van de inspecteur niet verwacht mogen worden om, terwijl de aanslag inkomstenbelasting voor 2002 allang onherroepelijk vaststond, alsnog ambtshalve aan de grief van verzoeker tegemoet te komen. Tevens stelde de Belastingdienst dat, omdat het hier om een louter fiscale kwestie ging waartegen bezwaar en beroep had kunnen worden ingesteld, deze niet als klacht behandeld had hoeven worden.

Anderzijds was de Belastingdienst van mening dat, vanwege het geringe belang en gezien het feit dat tijdens de klachtbehandeling een administratieve tekortkoming aan het licht was gekomen, de hiervoor genoemde stellingname niet meer opportuun was. Dit betekende dat werd tegemoetgekomen aan de klacht en de aanslag inkomstenbelasting 2002 ambtshalve werd verminderd; het belastbaar inkomen waarop de aanslag was gebaseerd werd alsnog met het bedrag van € 1620 verlaagd. Verzoeker kreeg binnen afzienbare tijd (met dagtekening 31 januari 2011) de beschikkingen waarin dat werd vastgelegd, waarmee zijn grief werd gehonoreerd.

Beoordeling

8. Het vereiste van rechtszekerheid houdt onder meer in dat gerechtvaardigde verwachtingen van burgers en organisaties jegens overheidsinstanties door die overheidsinstanties worden gehonoreerd. Dit impliceert dat wanneer in een bepaalde fase van de besluitvorming een toezegging wordt gedaan door een overheidsinstantie, deze toezegging ook moet worden nagekomen.

9. Vast staat dat de correctie van € 1620 niet is verwerkt. De Belastingdienst is daarmee tekortgeschoten in het verwerken van de toezegging van 16 juni 2006. Verzoeker ging ervan uit dat, na de toezegging van de Belastingdienst, de correctie zou worden verwerkt. Dit gebeurde niet, de Belastingdienst stelde echter dat de correctie wel had plaatsgevonden. Ook na interventie van de Nationale ombudsman stelde de Belastingdienst dat niet had gebleken dat de correctie nog moest plaatsvinden. Pas in de

brief van 13 januari 2011 erkent de Belastingdienst dat de correctie van € 1620 nog niet was verwerkt. De Nationale ombudsman oordeelt op basis hiervan dat de Belastingdienst heeft gehandeld in strijd met het vereiste van rechtszekerheid.

De onderzochte gedraging is niet behoorlijk.

Gezien de argumenten van de Belastingdienst, volgt de Nationale ombudsman met instemming de keuze van de Belastingdienst om de aanslag inkomstenbelasting 2002 alsnog te corrigeren. De Nationale ombudsman is van mening dat daarmee recht wordt gedaan aan de bepaling in paragraaf 6 van het Besluit ambtshalve verminderen of teruggeven die ziet op bijzondere situaties.

Conclusie

De klacht over de onderzochte gedraging van de Belastingdienst is gegrond ten aanzien van het niet corrigeren van de aanslag inkomstenbelasting 2002 wegens schending van het vereiste van rechtszekerheid.

Instemming

De Nationale ombudsman heeft met instemming kennisgenomen van het feit dat de Belastingdienst heeft besloten de aanslag inkomstenbelasting 2002 te corrigeren.

De Nationale ombudsman,

dr. A.F.M. Brenninkmeijer

Onderzoek

Op 30 juni 2010 ontving de Nationale ombudsman een verzoekschrift met een klacht over een gedraging van de Belastingdienst/Randmeren. Naar deze gedraging werd een onderzoek ingesteld.

In het kader van het onderzoek werd de Belastingdienst verzocht op de klacht te reageren.

Het resultaat van het onderzoek werd als verslag van bevindingen gestuurd aan betrokkenen.

Het resultaat van het onderzoek werd als verslag van bevindingen gestuurd aan betrokkenen.

Verzoeker deelde mee zich met de inhoud van het verslag te kunnen verenigen.

De reactie van de Belastingdienst gaf aanleiding het verslag op een enkel punt te wijzigen.

INFORMATIEOVERZICHT

1. Brief van de Belastingdienst/Randmeren/kantoor Apeldoorn van 16 juni 2006.
2. Brief van de Belastingdienst/Randmeren/kantoor Apeldoorn van 12 mei 2010.
3. Verzoekschrift aan de Nationale ombudsman van 29 juni 2010.
4. Klachtafhandelingsbrief van de Belastingdienst/Randmeren/kantoor Zwolle van 23 augustus 2010.
5. Reactie van de Belastingdienst/Randmeren/kantoor Zwolle van 13 januari 2011 op de klacht.

Achtergrond

Algemene wet inzake rijksbelastingen. Besluit ambtshalve verminderen of teruggeven.

§ 6. Bijzondere situaties

1. Er kunnen zich situaties voordoen waarin de inspecteur moet afwijken van de in dit besluit opgenomen regeling. Het gaat daarbij om de volgende gevallen:
 - a. De inspecteur is verplicht op grond van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur een vermindering of teruggaaf ambtshalve te verlenen.
 - b. Indien ik in een beleidsbesluit een bijzondere regeling heb getroffen.

4

2010.07478

de Nationale ombudsman